

§ 1. Przedmiot egzaminu na stanowisko rzeczownika patentowego dla osób, wymienionych w art. 7 ust. 1 ustawy o utworzeniu Kolegium Rzeczników Patentowych, obejmuje:

1) ogólną znajomość przepisów ustrojowych oraz organizacji i zakresu działania władz i urzędów państwowych i samorządowych;

2) znajomość obowiązujących w Polsce przepisów prawnych w dziedzinie ochrony własności przemysłowej oraz w dziedzinie ochrony i popierania wynalazczości pracowniczej;

3) znajomość najważniejszych przepisów ustaw zagranicznych w dziedzinie ochrony własności przemysłowej ze szczególnym uwzględnieniem ustaw obowiązujących w Związku Socjalistycznych Republik Rad, w krajach demokracji ludowej oraz w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, Wielkiej Brytanii i Francji;

4) ogólną znajomość obowiązujących w Polsce przepisów prawnych o pełnomocnictwie, o przenoszeniu praw, o powstawaniu i wygasaniu zobowiązań, o sprzedaży, o umowie o pracę, o umowie o dzieło, o zleceniu, o dziedziczeniu, o firmie i rejestrze handlowym, o spółkach oraz o spółdzielniach;

5) znajomość przepisów o opłatach skarbowych, mających zastosowanie w postępowaniu przed Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej;

6) znajomość obowiązujących Polskę postanowień, traktatów i umów między państwowych w dziedzinie ochrony własności przemysłowej;

7) podstawowe wiadomości o Polsce współczesnej.

§ 2. Przedmiot egzaminu na stanowisko rzeczownika patentowego dla osób, wymienionych w art. 7 ust. 2 ustawy o utworzeniu Kolegium Rzeczników Patentowych, obejmuje:

1) znajomość praktycznego stosowania przepisów w dziedzinie ochrony własności przemysłowej oraz w dziedzinie ochrony i popierania wynalazczości pracowniczej;

2) znajomość czytania rysunków technicznych;

3) podstawowe wiadomości o Polsce współczesnej.

§ 3. Przedmiot egzaminu, określony w § 2, obowiązuje również osoby, wymienione w art. 13 ustawy o utworzeniu Kolegium Rzeczników Patentowych.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

266.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 lutego 1950 r.

w sprawie terminu wejścia w życie przepisów prawa o sądach obywatelskich w gminie wiejskiej Radzików oraz o utworzeniu jednego Sądu Obywatelskiego dla gminy wiejskiej Radzików i gminy miejskiej Błonie w m. Błoniu.

Na podstawie art. 1 § 2 i art. 73 prawa o sądach obywatelskich z dnia 22 lutego 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 64) zmienionego dekretem z dnia 21 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 153) — zarządza się w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, co następuje:

§ 1. Oznacza się dzień 1 kwietnia 1950 r. jako termin, odkąd przepisy prawa o sądach obywatelskich wejdą w życie w okręgu gminy wiejskiej Radzików, pow. grodzisko-mazowieckiego.

§ 2. Tworzy się jeden Sąd Obywatelski w m. Płoniu dla gminy wiejskiej Radzików i gminy miejskiej Błonie.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI w/z T. Rek
MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ W. Wolski

267.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 lutego 1950 r.

w sprawie terminu wejścia w moc przepisów prawa o sądach obywatelskich w gminach wiejskich: Kąty, Konary i Czerny oraz w sprawie utworzenia jednego Sądu Obywatelskiego dla gminy miejskiej Góra Kalwaria i gmin wiejskich: Kąty, Konary i Czerny w m. Góra Kalwaria.

Na podstawie art. 1 § 2 i art. 73 prawa o sądach obywatelskich z dnia 22 lutego 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 64) zmienionego dekretem z dnia 21 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 153), zarządza się w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, co następuje:

§ 1. Oznacza się dzień 1 kwietnia 1950 r. jako termin, odkąd przepisy prawa o sądach obywatelskich wejdą w moc w okręgach gmin wiejskich: Kąty, Konary i Czerny, pow. grójeckiego.

§ 2. Tworzy się jeden Sąd Obywatelski w m. Góra Kalwaria dla gminy miejskiej w Górze Kalwarii oraz gmin wiejskich: Kąty, Konary i Czerny.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI w/z T. Rek
MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ W. Wolski

268.

DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 9 lutego 1950 r.

w sprawie uznania majątku Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego we Lwowie, znajdującego się na obszarze Państwa Polskiego, za zlikwidowany.

Na podstawie art. 13 i w związku z art. 38 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 411) uznaje majątek Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego we Lwowie, znajdujący się na obszarze Państwa Polskiego, za zlikwidowany.

Równocześnie uchylam zarządzenie z dnia 24 lutego 1949 r. o likwidacji majątku Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego we Lwowie, znajdującego się na obszarze Państwa Polskiego (Monitor Polski Nr A-12, poz. 136).

MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

269.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 21 stycznia 1950 r.

w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 19 kwietnia 1949 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa pod nazwą: „Państwowa Opera w Poznaniu“.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 19 kwietnia 1949 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa pod nazwą: „Państwowa Opera w Poznaniu“ (Monitor Polski Nr A-45, poz. 618) wprowadza się następujące zmiany: w tytule i § 1 wyrazy: „Państwowa Opera w Poznaniu“ zastępuje się wyrazami: „Państwowa Opera im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 22 stycznia 1950 r.

MINISTER KULTURY I SZTUKI St. Dybowski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

270.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 17 lutego 1950 r.

w sprawie wykazu instytucji, subwencjonowanych przez Państwo, obowiązanych do przestrzegania przepisów o dostawach, robotach i usługach.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 1943 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494) oraz § 1 lit. e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na niżej wymienione instytucje, subwencjonowane przez Państwo, nakłada się obowiązek przestrzegania ustawy z dnia 18 listopada 1943 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494), oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73):

1) Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych, 2) Związek Nauczycielstwa Polskiego, 3) Federacja Polskich Organizacji Studenckich, 4) Towarzystwo Burs i Stypendiów — Warszawa, 5) Szkoła Muzyczna, Częstochowa, 6) Szkoła Muzyczna, Radom, 7) Szkoła Muzyczna, Chełm Lub., 8) Szkoła Muzyczna, Tarnów, 9) Szkoła Muzyczna, Gliwice, 10) Szkoła Muzyczna, Łuków, 11) Szkoła Muzyczna im. Karłowicza, Katowice, 12) Szkoła Muzycz-

na, Gdańsk, 13) Szkoła Muzyczna, Biała Podlaska, 14) Szkoła Muzyczna, Brzeg n/Odrą, 15) Szkoła Muzyczna, Grudziądz, 16) Szkoła Muzyczna, Kalisz, 17) Szkoła Muzyczna, Kutno, 18) Szkoła Muzyczna, Nowy Sącz, 19) Szkoła Muzyczna, Piotrków, 20) Szkoła Muzyczna, Słupsk, 21) Szkoła Tańca Artystycznego, Gdynia, 22) Szkoła Baletu i Tańca Artystycznego, Warszawa, 23) Szkoła Tańca Scenicznego, Warszawa, 24) Szkoła Baletowa, Szczecin, 25) Studio Choreograficzne, Białystok, 26) Rada Związków Artystycznych, 27) Związek Literatów Polskich, 28) Związek Kompozytorów Polskich, 29) Związek Polskich Artystów Plastyków, 30) Związek Fotografików Polskich, 31) Pen — Club, 32) Stowarzyszenie Architektów R. P. oraz wydawnictwo „Architektura”, 33) Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej, 34) Warszawskie Towarzystwo Muzyczne, 35) Polskie Towarzystwo Fotograficzne, 36) Towarzystwo Przyjaciół Sztuki Pięknych, 37) Żydowskie Towarzystwo Historyczne, 38) Polskie Towarzystwo Ludoznawcze, 39) Wydawnictwa: a) Zeszyty Wrocławskie, b) Kamena, c) Meander, 40) Zjednoczenie Polskich Związków Śpiewaczych — Rada Naczelna w Warszawie, 41) Związek Historyków Sztuki i Kultury, 42) Związek Muzeów w Polsce, 43) Żydowski Instytut Historyczny, 44) Muzeum Historii Wawelu — Kraków, 45) Muzeum w Kórniku, 46) Muzeum Regionalne w Białymstoku, 47) Muzeum Archidiecezjalne we Wrocławiu, 48) Składnica Muzealna Paulinum, 49) Składnica Muzealna w Naroznie, 50) Składnica Muzealna w Namysłowie, 51) Składnica Muzealna w Sopocie, 52) Składnica Muzealna w Muszynie, 53) Muzeum im. Kasprowicza „Harenda”, Zakopane.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER KULTURY I SZTUKI w/z W. Sokorski

271.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 24 lutego 1950 r.

o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą: „Kolejowe Zakłady Gastronomiczne”.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) i zgodnie z § 9 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 2 grudnia 1949 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Kolejowe Zakłady Gastronomiczne” (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-1, poz. 4), zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Handlu Wewnętrznego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą: „Kolejowe Zakłady Gastronomiczne” — przedsiębiorstwo państwowe „wyodrębnione”, utworzonemu zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 2 grudnia 1949 r. (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-1, poz. 4) nadaje się statut, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER KOMUNIKACJI J. Rabanowski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 lutego 1950 r. (poz. 271).

STATUT

przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Kolejowe Zakłady Gastronomiczne”.

Rozdział 1.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą: „Kolejowe Zakłady Gastronomiczne” — przedsiębiorstwo państwowe „wyodrębnione”, utworzone zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 2 grudnia 1949 r. (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-1, poz. 4), zwane dalej w skróceniu „przedsiębiorstwo”, działa na podstawie dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) oraz niniejszego statutu.

§ 2. Przedsiębiorstwo posiada osobowość prawną. Prowadzone jest ono w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego na podstawie planu finansowo-gospodarczego.

§ 3. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w m. st. Warszawie.

§ 4. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest organizacja i prowadzenie zakładów żywienia podróży na stacjach i dworcach kolejowych, a w szczególności re-

stauracji, bufetów oraz kiosków wraz z systemem peronowej rozwózki i roznoszenia napojów i żywności.

Rozdział 2.

Władze przedsiębiorstwa.

§ 5. Przedsiębiorstwo podlega Ministrowi Komunikacji, który sprawuje nad nim nadzór i kontrolę z tym, że wytyczne dotyczące działalności gospodarczej „kolejowych Zakładów Gastronomicznych” ustala Minister Handlu Wewnętrznego.

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Komunikacji, składająca się z dyrektora reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych dyrektorowi dwóch wicedyrektorów.

§ 7. 1. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie:

- 1) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- 2) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- 3) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

2. Przepisy ust. 1 nie wykluczają możliwości udzielania pełnomocnictw samodzielnych lub łącznych do dokonywania poszczególnych czynności prawnych lub czynności określonego rodzaju.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie dotyczą weksli, czeków i dokumentów stwierdzających zaciągnięcie lub udzielenie kredytu pieniężnego oraz udzielania pełnomocnictw do tych czynności. Powinny je podpisywać dwie osoby, wskazane w ust. 1, przy czym jedną z nich musi być osoba określona w § 8.

§ 8. Minister Komunikacji powierzy jednemu z wicedyrektorów lub pełnomocników handlowych kierownictwo finansowe, ustanawiając w razie potrzeby również innych pełnomocników bądź do czasowego zastępowania kierownika finansowego, bądź do wykonywania określonych czynności, wchodzących w zakres kierownictwa finansowego.

§ 9. 1. Niezależnie od odpowiedzialności dyrektora, kierownik finansowy jest odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów normujących gospodarkę finansową przedsiębiorstwa, w szczególności za stan księgowości, sporządzanie planu finansowego oraz właściwe i terminowe sporządzanie bilansów i innych sprawozdań finansowych.

2. Jeżeli kierownik finansowy uzna, że czynność przedsiębiorstwa jest niezgodna z przepisami normującymi gospodarkę finansową, przedstawia swoją opinię na piśmie do wiadomości Dyrekcji, a w razie nieuwzględnienia opinii przez Dyrekcję — Ministrowi Komunikacji oraz bankowi finansującemu.

3. W razie zamierzonego dokonania czynności, nie wyłączając przewidzianych w § 7 ust. 3, które kierownik finansowy uznał za niezgodne z przepisami normującymi gospodarkę finansową, powinien on zastosować się do otrzymanego na piśmie polecenia dyrektora lecz jednocześnie przedstawić swoją opinię Ministrowi Komunikacji oraz bankowi finansującemu.

4. Regulamin ustali, kiedy Dyrekcja winna zasięgnąć opinii kierownika finansowego co do zamierzonych czynności, sposób postępowania przy zastępowaniu przedsiębiorstwa przez inne osoby poza dyrektorem oraz sposób postępowania w przypadkach, gdy kierownika finansowego zastępuje inna osoba spośród osób wymienionych w § 8.

§ 10. Do Dyrekcji należy prowadzenie wszystkich spraw przedsiębiorstwa. Dyrekcja pełni swe czynności zgodnie z obowiązującymi przepisami, niniejszym Statutem i Regulaminem oraz jest odpowiedzialna za prowadzenie spraw przedsiębiorstwa.

§ 11. Zatwierdzenia Ministra Komunikacji wymagają sprawy dotyczące:

- 1) regulaminów w zakresie struktury i podziału czynności przedsiębiorstwa;
- 2) otwierania, dzielenia, łączenia lub zwijania poszczególnych oddziałów przedsiębiorstwa;
- 3) ustalania pełnomocników handlowych podlegających wpisaniu do rejestru handlowego;
- 4) warunków i zakresu działania projektowanych układów zbiorowych w stosunku do pracowników przedsiębiorstwa;
- 5) powoływania, zwalniania i przenoszenia pracowników zajmujących stanowiska kierownicze w Biurze Dyrekcji i kierowników oddziałów.

§ 12. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania jej czynności określi rozporządzenie Rady